

*Sygn. akt VII U 31/17*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy  
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 września 2017 r. w Warszawie

sprawy A. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem zainteresowanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

na skutek odwołania A. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 maja 2014 r., nr (...)

oddala odwołanie.

## UZASADNIENIE

A. E. w dniu 20 czerwca 2014 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 26 maja 2014 r., nr: (...). Odwołująca wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji i niezwłoczną wypłatę świadczenia z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego wraz z należnymi odsetkami. Ubezpieczona wskazała, że wykonywała pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia 13 stycznia 2014 r. w rozumieniu art. 22 k.p. Odwołująca stwierdziła, że jej skuteczne zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego uprawnia ją do pobierania zasiłku chorobowego zważając na jej niezdolność do pracy (k. 2-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 lipca 2014 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie

art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. W ocenie organu rentowego przedstawiony szeroki zakres obowiązków obejmujący wykonywanie wielu czynności przez odwołującą,

nie został potwierdzony wymiernymi dowodami. Oddział zauważył również,

że wynagrodzenie drugiego pracownika w kwocie 1.680,00 złotych brutto stanowiące minimalne wynagrodzenie, pozostaje w rażącej dysproporcji

do wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczoną w kwocie 9.200,00 złotych. Organ rentowy stwierdził, że po odejściu odwołującej na zwolnienie lekarskie nie został zatrudniony żaden nowy pracownik. Przedstawione wyżej okoliczności dają w ocenie Oddziału podstawy do stwierdzenia, że umowa

o pracę została zawarta dla pozorów w rozumieniu art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p. i z naruszeniem zasad współzycia społecznego w myśl art. 58 § 2 k.c.

w związku z art. 300 k.p. jedynie w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 6-7 a. s.).

Wyrokiem z dnia 24 marca 2015 r. tutejszy Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej. Uzasadniając stanowisko Sąd zważył, że zawarta umowa o pracę przez odwołującą i zainteresowaną miała na celu uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W ocenie Sądu działanie stron stosunku pracy nastąpiło z naruszeniem zasad współzycia społecznego polegającym

na świadomym uzyskiwaniu nieuzasadnionych korzyści z ubezpieczeń społecznych kosztem innych pracowników (k. 124 i 128-134 a. s.).

W dniu 28 maja 2015 r. odwołująca wywiodła apelację zaskarżając powyższy wyrok i wnosząc o jego zmianę poprzez stwierdzenie, że od dnia

1 grudnia 2013 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (k. 138-142 a. s.).

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na skutek apelacji odwołującej, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd II instancji wskazał, że rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustaleń dotyczących posiadania przez odwołującą statusu pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach stosunku pracy. W tej sytuacji tutejszy Sąd wadliwie przyjął, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była również kwestia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia A. E. u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W.. Sąd Apelacyjny wskazał, że rozpoznając sprawę ponownie, Sąd I instancji uwzględniając poczynione wyżej uwagi dokona ustaleń pozwalających na rozstrzygnięcie wskazanej powyżej istoty sprawy (k. 176 i 179-189 a. s.).

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu

26 marca 2014 r. zawiadomił A. E. i (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W. o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego

w sprawie prawidłowości zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i podstaw wymiaru składek na te ubezpieczenia za odwołującą z tytułu zatrudnienia

w zainteresowanej firmie od dnia 1 grudnia 2013 r. (k. 197-199 akt ZUS).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zawiązana aktem notarialnym z dnia 30 września 2009 r. (k. 125-129, 137-141 i 151-155 akt ZUS).

Zgodnie z odpisem Krajowego Rejestru Sądowego, (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W. została zarejestrowana w dniu 14 października 2009 r. Organem uprawnionym do reprezentacji spółki w spornym okresie był prezes zarządu w osobie Ł. D., a następnie od dnia 29 czerwca 2015 r. M. W. oraz prokurent spółki – D. S. (k. 44-45, 201-204 i 214 a. s. i k. 131-135 akt ZUS).

A. E. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych

od dnia 1 grudnia 2013 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...).

W dniu 13 stycznia 2014 r. odwołująca stała się niezdolna do pracy. W spornym okresie czasu spółka opłacała składki na ubezpieczenie społeczne za pracownika (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. reprezentowaną przez prokurenta spółki D. S. zawarła w dniu 1 grudnia 2013 r. umowę

o pracę z A. E. na czas nieokreślony na stanowisku managera lokalu (zarządzanie zasobami, organizacja i nadzór imprez odbywających się w lokalu, kontakt z kontrahentami) w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 9.200,00 złotych brutto miesięcznie. Miejscem wykonywania pracy odwołującej był bar (...) mieszczący się przy ulicy (...) lok. (...) ( załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 93 akt ZUS).

Zgodnie z aneksem nr (...) do zawartej umowy o pracę, do obowiązków managera lokalu należało przede wszystkim:

- zarządzanie w imieniu pracodawcy spółką i nadzór nad jej pracownikami,
- ustalanie ogólnych planów rozwoju i sposobu realizacji zadań,
- prowadzenie w imieniu spółki rozmów i negocjacji z kontrahentami, partnerami strategicznymi, dostawcami oraz innymi podmiotami współpracującymi lub świadczącymi usługami na rzecz spółki;
- przygotowywanie lub negocjowanie treści umów z w/w podmiotami,
- nadzór nad podległym personelem i koordynowanie jego pracy,
- przygotowywanie dokumentów związanych z bieżącą działalnością spółki;
- przeprowadzanie rekrutacji nowych pracowników w porozumieniu i za zgodą zarządu spółki lub osób przez niego upoważnionych;
- sporządzanie, gromadzenie i przekazywanie odpowiednim osobom dokumentów księgowych spółki,
- sporządzanie analiz z dotychczasowej działalności spółki oraz opracowywanie strategii działania, w tym strategii promocyjnych i różnego rodzaju działań o charakterze reklamowo-marketingowym na kolejne okresy działalności;
- przedstawienie nowych projektów inwestycyjnych i realizowanie ich po zatwierdzeniu przez zarząd;
- kreowanie polityki personalnej w firmie (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 95-96 akt ZUS).

Zgodnie z kartą szkolenia wstępnego, odwołująca w dniu 4 grudnia 2013 r. została przeszkolona w zakresie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku managera lokalu (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 87 akt ZUS).

Zgodnie z harmonogramem na okres od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. do zadań odwołującej miało należeć:

- przygotowanie dokumentacji ZUS z terminem realizacji wyznaczonym od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia 6 grudnia 2013 r.;
- złożenie dokumentacji ZUS z terminem realizacji wyznaczonym do dnia 10 grudnia 2013 r.;
- przygotowanie dokumentów dotyczących bieżących płatności według określonych terminów płatności;
- przygotowywanie, zgromadzenie i przekazanie dokumentów do firmy prowadzącej księgowość spółki z terminem realizacji wyznaczonym do dnia

10 grudnia 2013 r.;

- obsługa umowy z (...) poprzez analizę realizacji zobowiązań w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 listopada 2013 r., sporządzanie i przedłożenie do podpisu faktury dla (...) oraz przesłanie faktury do księgowości ww. z terminem realizacji wyznaczonym na grudzień 2013 r.;

- przygotowanie biznesplanu na rok 2014 poprzez analizę dotychczasowej działalności spółki na podstawie dokumentów finansowych oraz innych niezbędnych dokumentów źródłowych, opracowanie analizy (...) oraz strategii działania na rok 2014 z terminem realizacji wyznaczonym od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 97 akt ZUS).

Zgodnie z harmonogramem na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 stycznia 2014 r. do zadań odwołującej miało należeć:

- przygotowanie dokumentacji ZUS z terminem realizacji wyznaczonym od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 8 stycznia 2014 r.;

- złożenie dokumentacji ZUS z terminem realizacji wyznaczonym do dnia 10 stycznia 2014 r.;

- przygotowanie dokumentów dotyczących bieżących płatności według określonych terminów płatności;

- przygotowanie, zgromadzenie i przekazanie dokumentów do firmy prowadzącej księgowość spółki z terminem realizacji wyznaczonym do dnia 10 stycznia 2014 r.;

- wykonanie podsumowania działalności spółki w 2013 r. oraz wstępne przygotowanie dokumentów do sprawozdań finansowych z terminem realizacji wyznaczonym od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 stycznia 2014 r.;

- wykonanie strategii polepszenia wyników finansowych spółki poprzez opracowanie i przedstawienie metod zwiększenia sprzedaży w dni robocze poza godzinami wieczornymi z terminem realizacji wyznaczonym od dnia 10 stycznia 2014 r. do dnia 20 stycznia 2014 r. (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 99 akt ZUS).

Odwołująca sporządziła biznesplan baru (...) w celu dokonania organizacji spółki, dokonania przewidywania finansowego i oceny szans powodzenia przedsięwzięcia (k. 117-123 i 143-149 akt ZUS).

Zgodnie z zestawieniem rocznym sporządzonym przez odwołującą, spółka w 2013 r. dokonała sprzedaży napojów alkoholowych w liczbie 140.371 złotych (k. 29 akt ZUS).

Zgodnie z zestawieniem wynikającym z arkusza spisu z natury spółki towarów handlowych na dzień 31 grudnia 2013 r., wyniósł łącznie 2542,23 złotych (k. 31-33 akt ZUS).

Odwołująca przyjmowała rezerwację stolików w lokalu spółki na podstawie stosownego formularza (k. 35-41 akt ZUS). W dniu 13 grudnia 2013 r. odwołująca dokonała anulowania sprzedaży z kasy fiskalnej piwa w liczbie 8003 na wartość z podatkiem w kwocie 64024,00 złotych (k. 43 akt ZUS). W dniu 31 grudnia 2013 r. odwołująca dokonała anulowania sprzedaży z kasy fiskalnej piwa w liczbie 4500 na wartość z podatkiem w kwocie 36000,00 złotych (k. 45 akt ZUS). W dniu 11 stycznia 2014 r. odwołująca dokonała anulowania sprzedaży z kasy fiskalnej drinków w liczbie 5 na wartość z podatkiem w kwocie 1050,00 złotych (k. 47 akt ZUS).

Odwołująca odebrała faktury nr (...) wystawione przez Zespół (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. do zapłaty za użytkowanie lokalu opiewające na kwoty 3.095,54 złotych oraz 3.339,70 złotych (k. 49-51 akt ZUS).

Odwołująca wystawiła fakturę nr (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w celu zapłaty kwoty w wysokości 2.902,80 złotych brutto za usługi promocyjno-reklamowe obejmujące miesiące od września do listopada 2013 r. (k. 53 akt ZUS).

Odwołująca wystawiła fakturę nr (...) na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. w celu zapłaty kwoty w wysokości 240,00 złotych brutto za usługi gastronomiczne (k. 55 akt ZUS).

Odwołująca figurowała na listach płac obejmujących okres od grudnia 2013 r. do czerwca 2014 r. (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r. i k. 101-115 akt ZUS).

Zgodnie z PIT-11 odwołująca osiągnęła dochód w roku podatkowym 2013 w kwocie 9.088,75 złotych, natomiast w 2014 r. w kwocie 11.883,29 złotych (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r.).

Zgodnie z odpisem skróconym aktu urodzenia z dnia 20 sierpnia 2014 r., odwołująca w dniu (...) urodziła syna M. E. (k. 239 a. s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 30 września 2015 r. rozwiązała z A. E. umowę o pracę zawartą w dniu 1 grudnia 2013 r. ma mocy porozumienia stron (załączniki do pisma z dnia 14 kwietnia 2017 r.).

Zgodnie z pismem procesowym z dnia 18 kwietnia 2017 r. płatnik składek na dzień rozliczenia posiadał zaległości składkowe na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od kwietnia 2012 r. do września 2012 r., od lutego 2013 r. do listopada 2013 r. oraz od stycznia 2014 r. do września 2015 r. w kwocie 18791,96 złotych wraz z odsetkami w kwocie 3621,00 złotych;

- Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych za okres od kwietnia 2012 r. do czerwca 2012 r., od kwietnia 2013 r. do listopada 2013 r. oraz od stycznia 2014 r. do września 2015 r. w kwocie 5708,53 złotych wraz z odsetkami w kwocie 1183,00 złotych;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od czerwca 2013 r. do listopada 2013 r. oraz od stycznia 2014 r. do września 2015 r. w kwocie 1564,41 złotych wraz z odsetkami w kwocie 2900,00 złotych (k. 228-229 a. s.).

W oparciu o własne ustalenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzją z dnia 26 maja 2014 r.,

nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 13 pkt 1 i art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 58 § 1 i art. 83 § 1 k.c. oraz art. 22 k.p. Organ rentowy stwierdził, że A. E. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu

od dnia 1 grudnia 2013 r. Zdaniem Oddziału analiza faktyczna i prawna zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego uzasadnia stwierdzenie, że odwołująca nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy, albowiem umowa o pracę została zawarta jako czynność zmierzająca do obejścia prawa z powodu nieważności.

W ocenie organu rentowego dokumenty zgromadzone w aktach sprawy stanowią jedynie środek uwiarygodnienia działania stron, które przez zawartą umowę o pracę dążyły do obejścia przepisów prawa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził ponadto, że nikt wcześniej nie został zatrudniony na stanowisku managera lokalu, a

ustalone wynagrodzenie w kwocie 9.200,00 złotych z punktu widzenia interesu ekonomicznego pracodawcy było nieuzasadnione (k. 71-74 a. s.).

Odwołująca w okresie od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. była zatrudniona na umowę o pracę w zainteresowanej spółce,

a w okresie od dnia 5 listopada 2010 r. do dnia 14 maja 2012 r. była jej prezesem. Natomiast w okresie od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 30 listopada 2013 r. ubezpieczona była formalnie osobą bezrobotną. Następnie od dnia 1 grudnia 2013 r. A. E. została ponownie zatrudniona na podstawie umowy o pracę. Odwołująca spotkała się z M. D. w celu zorganizowania spotkania w barze (...) należącym do spółki. W barze serwowano przede wszystkim napoje alkoholowe, gdyż nie było warunków do prowadzenia gastronomii. Bar był czynny w tygodniu od godzin 16:00-17:00 do godziny około 1:00 w nocy, a w weekendy od godziny 13:00 bądź godziny 15:00 do godziny około 3:00 w nocy. Nie doszło do realizacji projektu, którego celem miał być cykl spotkań dotyczących kultury Turcji, ponieważ ubezpieczona w drugiej połowie stycznia 2014 r. przeszła na zwolnienie lekarskie. Odwołująca będąca prezes spółki w latach 2011-2012 skorzystała z ogłoszenia J. S., która rozpoczęła świadczenie usług księgowych na rzecz spółki na czas nieokreślony.

Na wiosnę 2012 r. D. S. wraz z jej partnerem Ł. D. odkupili od odwołującej spółkę. W spornym okresie czasu D. S. i Ł. D. świadczyli również pracę na rzecz innych pracodawców. W okresie liczącym od wykupienia spółki od ubezpieczonej do jej zatrudnienia w dniu 1 grudnia 2013 r., w spółce pracował mąż odwołującej G. E., który zatrudniony był na stanowisku barmana. W spornym okresie dla D. S. i Ł. D. nie było istotne, w jakich godzinach pracuje odwołująca, a chodziło jedynie o efekt pracy tzn. aby bar zaczął przynosić zyski. Odwołująca informowała D. S. telefonicznie o efektach swojej pracy. Doszło też kilkukrotnie do spotkania pomiędzy odwołującą a D. S. w celu omówienia jej pracy. Ł. D., będący właścicielem spółki, nie posiadał wiedzy na temat zakresu czynności odwołującej, ani na jakich warunkach została ona zatrudniona. Ł. D. kupując spółkę nie wiedział o jej długach, nie wiedział kto prowadzi księgowość ani jaka jest faktyczna sytuacja finansowa spółki. W trakcie zatrudnienia Ł. D. trzykrotnie przypadkowo widział ubezpieczoną w lokalu spółki. D. S. nie konsultowała z nim biznesplanu, który wykonała A. E.. Odwołująca zajmowała się zamówieniami produktów do baru, wystawianiem faktur i rachunków, pilnowaniem terminów uiszczania wszelkich opłat związanych z prowadzeniem lokalu i regulowaniem należności związanych z prowadzeniem baru. Miała pełną swobodę w zakresie wykonywania swoich obowiązków tak co do miejsca, czasu ich wykonywania, jak i co do podejmowania konkretnych działań, które miałyby poprawić sytuację i zyskowność spółki. W okresie od grudnia 2013 r. (tj. od podpisania umowy o pracę) do połowy stycznia 2014 r. (tj. do odejścia na zwolnienie lekarskie) odwołująca zawarła umowę w imieniu spółki z firmą (...), co umożliwiło płatności kartami płatniczymi oraz została podpisana umowa na wykonywanie usług z (...) na usługi promocyjno-reklamowe, co wiązało się z rozpoczęciem sprzedaży wyrobów nikotynowych. W okresie od grudnia 2013 r. do stycznia 2014 r. księgowa sama odbierała dokumenty w lokalu na (...). Natomiast przed zatrudnieniem w 2013 r., ubezpieczona osobiście przynosiła dokumentację do firmy księgowej. W okresie od stycznia do grudnia 2013 r. (a więc w czasie kiedy odwołująca nie była formalnie związana z zainteresowaną spółką żadną umową) księgowa J. S. kontaktowała się z odwołującą w różnych sprawach takich, jak prośba o ponaglenie władz spółki w przygotowaniu dokumentów. J. S. nie miała żadnego kontaktu z D. S. i Ł. D.. Spółka w latach 2012-2013 zatrudniła kilku pracowników w ramach umowy zlecenia. Zyski spółki nie pokrywały kosztów, ponieważ były zaległości finansowe. Po odejściu odwołującej na zwolnienie lekarskie w połowie stycznia 2014 r., na jej miejsce nie został zatrudniony żaden pracownik, a jej obowiązki przejęła D. S.. Spółka w dniu 30 września 2015 r. rozwiązała z odwołującą umowę o pracę, która została na nowo jej prokurentem. Również we wrześniu 2015 r. bar przestał faktycznie funkcjonować z uwagi na zakończenie umowy najmu ( zeznania świadków M. D., J. S. i Ł. D. oraz zeznania w charakterze stron odwołującej i D. S. – k. 39-41, 115-116, 215-218 i 273-277 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego, a także w oparciu o treść zeznań świadków M. D., J. S. i Ł. D. oraz zeznań w charakterze stron odwołującej i D. S..

Sąd nadał moc dowodową wszystkim zebranych dokumentom, gdyż ich autentyczność co do zasady nie była kwestionowana przez strony niniejszego postępowania. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zawartej umowy

o pracę, przeszkolenia w zakresie BHP, aneksu do umowy o pracę, dwóch harmonogramów prac, biznesplanu, arkuszy prac, faktur wystawionych przez odwołującą, list płac oraz innych wystawionych i przyjętych przez A. E. dokumentów związanych z prowadzeniem spraw spółki.

Sąd oceniając osobowy materiał dowodowy, dał wiarę w całości zeznaniom świadków M. D., J. S. i Ł. D. oraz w charakterze stron D. S.. Wiarygodność dokumentów została potwierdzona przez wyżej wymienione osoby w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez odwołującą na rzecz zainteresowanej spółki. Świadek M. D. potwierdziła, że ubezpieczona nawiązała z nią kontakt

w imieniu spółki w przedmiocie zorganizowania eventów w barze (...) dotyczącym kultury tureckiej, które jednak ostatecznie nie doszło do skutku. Świadek J. S. natomiast podniosła, że otrzymywała od odwołującej dokumentację związaną z prowadzeniem księgowości spółki, co również wskazywało na wykonywanie obowiązków na rzecz spółki. Ł. D. również widział kilkakrotnie A. E. w barze przy ulicy (...) w W.. D. S. potwierdziła wykonanie przez odwołującą biznesplanu mającego na celu poprawienie kondycji finansowej, jak również podniosła, że była informowana o postępkach w spółce, które były efektem działań odwołującej.

Sąd jednocześnie dał wiarę w przeważającej części treści zeznań odwołującej w zakresie, w jakim został ustalony niniejszy stan faktyczny.

W ocenie Sądu nie zasługiwały na wiarę zeznania odwołującej w zakresie w jakim twierdziła, że powodem jej zatrudnienia w spółce była zła sytuacja finansowa, jak również, że w okresie od stycznia 2013 r. do listopada 2013 r. nie była związana ze spółką. Zgromadzony materiał dowodowy dał podstawę do ustalenia, że odwołująca na zasadzie ciągłości wykonywała czynności

na rzecz spółki, co jednoznacznie wynika z zeznań świadka J. S.. Odwołująca będąc właścicielem spółki, podpisała z ww. umowę na świadczenie usług księgowych, która była kontynuowana po sprzedaży udziałów Ł. D.. Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego, J. S. wielokrotnie kontaktowała się z ubezpieczoną jako osobą formalnie bezrobotną w celu ponaglenia osób reprezentujących spółkę czy też przywiezienia odpowiedniej dokumentacji spółki do jej siedziby. Dlatego też Sąd uznał, że przyczyną zatrudnienia A. E. nie była zła sytuacja finansowa spółki, ponieważ w rzeczywistości odwołująca na zasadzie ciągłości zajmowała się jej sprawami. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie A. E. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 maja 2014 r., nr: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Kwestia sporna w niniejszym postępowaniu dotyczyła ustalenia, czy odwołująca od dnia 1 grudnia 2013 r. podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należało dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 j.t.), zwanej dalej „ustawą” obowiązujących w dacie wydania zaskarżonej przez organ rentowy decyzji.

Art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z cytowanym przepisem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – ubezpieczeniu społecznemu podlegają pracownicy. Stosownie zaś do zawartej w art. 2 k. p. definicji – pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy.

W myśl art. 22 § 1 k. p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W niniejszej sprawie Sąd zważył, że decyzja organu rentowego w przedmiocie wyłączenia odwołującej z ubezpieczeń społecznych była prawidłowa i odpowiadała prawu, bowiem zatrudnienie u płatnika składek nie wykazało wszystkich cech stosunku pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Mając na uwadze wyrok Sądu Najwyższego, „w doktrynie przyjmuje się, że następujące cechy są właściwe dla stosunku pracy: pracownikiem jest osoba fizyczna, która zobowiązuje się do pracy w zamian za wynagrodzenie, przedmiotem umowy ze strony pracownika jest samo pełnienie (wykonywanie) pracy, przy wykonywaniu której nie jest on obciążony ryzykiem realizacji zobowiązania, obowiązany jest on świadczyć pracę osobiście, będąc w realizacji zobowiązania podporządkowany pracodawcy. (...) Fakt, że oświadczenia stron umowy zawierają określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza jednak, że umowa taka jest ważna.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2006 r., sygn. akt II UK 164/05)

Sąd co do zasady uznał przedstawione dokumenty na okoliczność świadczenia pracy przez odwołującą na rzecz zainteresowanej spółki za wiarygodne. Jak już to zostało wspomniane podczas oceny materiału dowodowego, osobowe źródła dowodowe potwierdziły w treści zeznań świadków realizację obowiązków przez odwołującą, wynikających z zakresu obowiązków zawartych w podpisanej umowie o pracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sąd doszedł do przekonania, że samo udowodnienie, że pracownik wykonywał pracę na danym stanowisku, nie daje podstaw do objęcia go obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zawartej umowy o pracę. „Cechą umowy o pracę jest wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej). Ta cecha ma charakter konstrukcyjny dla istnienia stosunku pracy. Dla stwierdzenia, że występuje ona w treści (sposobie wykonywania) stosunku prawnego, z reguły wskazuje się na takie elementy, jak: określony czas pracy i miejsce wykonywania czynności, podpisywanie listy obecności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy oraz obowiązek przestrzegania norm pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych, dokładne określenie miejsca i czasu realizacji powierzonego zadania oraz ich wykonywaniem pod nadzorem kierownika.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 września 2013 r., sygn. akt III AUa 135/13) „Podporządkowaniu pracownika kierownictwu pracodawcy, w procesie świadczenia pracy, stanowi swoistą linię demarkacyjną, pozwalającą na wyróżnienie elementu konstrukcyjnego stosunku pracy. Na podporządkowanie pracownika składa się kierownictwo podmiotu zatrudniającego oraz wyznaczanie przez niego czasu i miejsca wykonywania pracy. Przyjmując takie założenie można twierdzić, że termin „kierownictwo” odnajduje się jedynie w zakresie świadczenia pracy. Istotne znaczenie dla oceny rodzaju zawartej umowy ma sposób jej wykonywania. Brak konieczności uzyskania zgody przełożonego, na opuszczanie miejsca pracy, przemawia za realizacją zobowiązania w ramach umowy cywilnoprawnej.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II PK 153/14). „Dla oceny zobowiązania pracowniczego drugoplanowe znaczenie ma nazwa umowy oraz deklarowana w chwili jej zawarcia treść. Ważne jest, w jaki sposób strony kształtują więź prawną w trakcie jej trwania. Praca pod kierownictwem stanowi element sine qua non każdego zatrudnienia pracowniczego. Nie występuje ona przy umowach cywilnoprawnych. Zatem kierownictwo pracodawcy jest jedyną cechą rzeczywiście odróżniającą stosunek pracy od umów cywilnoprawnych.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 1 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 1085/14).



Zaprezentowane powyżej tezy wypracowane przez orzecznictwo wskazują w sposób jednoznaczny, że do objęcia pracownika obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi należy spełnić wszystkie przesłanki wynikające z art. 22 k.p. Do nich zalicza się w szczególności wykonywanie pracy pod nadzorem kierownictwa, które charakteryzuje się min. wydawaniem poleceniem oraz wszelkim nadzorem. Tymczasem z okoliczności sprawy wynika, że Ł. D. ani D. S. nie wykonywali nadzoru nad pracą ubezpieczonej, co wynika wprost z treści ich zeznań. Dla ww. osób zatrudnienie odwołującej wiązało się tylko i wyłącznie z osiągnięciem efektu w postaci wyprowadzenia spółki na właściwe tory w zakresie finansowym. Ł. D. nie posiadał żadnej elementarnej wiedzy dotyczącej zawartego stosunku pracy z ubezpieczoną, a ich kontakt ograniczył się jedynie do przypadkowych spotkań w barze (...). Również pełniąca obowiązki pełnomocnika spółki D. S. nie miała żadnego wpływu na systematykę pracy odwołującej oraz efekty jej wykonywania. Jej obecność dotyczyła jedynie omówienia biznesplanu i szeroko pojętego zorientowania się, w jakim kierunku idą sprawy finansowe spółki. W ocenie Sądu należy zaakcentować, że pracodawca nie wyznaczał godzin pracy, w jakich odwołująca miałaby obowiązek świadczyć pracę na rzecz spółki. Z zeznań świadka D. S. wynika, że liczył się jedynie efekt pracy. Bardzo szeroki zakres obowiązków odwołującej wskazuje zdaniem Sądu na jej samodzielny charakter pracy, gdyż do jej czynności należało nawet załatwianie wszelkich spraw organizacyjnych i finansowych związanych z prowadzeniem spółki. Sąd doszedł do przekonania ponadto, że A. E. faktycznie nigdy nie przestała nadzorować i kontrolować spraw spółki, na co wskazują zeznania świadka J. S.. Odwołująca będąc osobą bezrobotną miała kontakt z księgową i dostarczała jej dokumenty spółki w celu wykonania usług księgowych. Tymczasem J. S. przez cały okres świadczenia usług na rzecz spółki nie miała żadnego kontaktu z Ł. D. i D. S., a jedyną osobą, z którą utrzymywała kontakt była odwołująca. W ocenie Sądu charakter czynności A. E. mógł wypełniać jedynie przesłanki, którymi jest objęty kontrakt menedżerski. „Kontrakt menedżerski różni się od klasycznej umowy o pracę tym, że menedżer nie podlega stałemu nadzorowi mocodawcy, menedżer nie wykonuje pracy pod kierownictwem mocodawcy, co najwyżej może uzgodnić pewne trendy zarządzania, czy też wytyczne, jednakowoż sposób działania należy do jego wolnego wyboru. Kontrakt menedżerski ma charakter bardzo indywidualny, w zależności od konkretnego przypadku. To mocodawca i menedżer ustalają zasady kontraktu, zakres powierzonych zadań oraz wszelkie postanowienia dotyczące zasad wynagradzania, terminu trwania kontraktu, zasady odpowiedzialności menedżera względem mocodawcy.” ( wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt III APa48/11).

W analizowanej sprawie Sąd doszedł do wniosku, że charakter pracy ubezpieczonej nie wyczerpał wszystkich przesłanek zawartych w art. 22 k.p. Sąd co prawda ustalił, że odwołująca faktycznie wykonywała liczne czynności na rzecz zainteresowanej spółki, jednakże brak nadzoru w postaci wydawania poleceń czy też brak ustalonych godzin pracy oraz brak egzekwowania ilości i jakości wykonywanych czynności w ramach zawartej umowy, nie pozwala na ustalenie, że strony tj. A. E. i zainteresowaną spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. faktycznie łączył stosunek pracy, a w konsekwencji, że została ona objęta obowiązkowo ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu.

Na marginesie rozważań prawnych Sąd zważył zgodnie z wytycznymi Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że kwestia dotycząca wysokości otrzymywanego wynagrodzenia przez odwołującą pozostawała bez znaczenia dla końcowego rozstrzygnięcia, gdzie istotą sporu nie było ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek. Również niezatrudnienie nowego pracownika, który przejąłby obowiązki ubezpieczonej nie ma rozstrzygającego znaczenia, gdyż zarząd spółki ma w tym aspekcie pełną dowolność i swobodę. Mając na uwadze całość okoliczności, należy uznać, że zatrudnienie odwołującej w zainteresowanej spółce było rzekome, pozorne i zostało stworzone tylko dla celu uzyskania wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

SSO Renata Gąsior

## ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Renata Gąsior

(...)